

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: SANG AF BAJAZET

Citation: Hauch, Carsten: "SANG AF BAJAZET", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder*. - 1929, udg. af POUL SCHJÆRFF , 1926-29, s. 235. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch03val-shoot-workid83908/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Arbejder. - 1929

SANG AF BAJAZET.

Du kastede dit Blik paa mig, og jeg forfærdedes,
Thi tvende Flammer brændte deri,
De brændte mig i min Siæl.

Naar jeg lægger mig, da staaer du for mig,
Og jeg seer dig i din Herlighed, som jeg saae dig første
Gang.

Jeg husker det vel, dit Klædebon var sort,
Men din Hals mere hvid, end en Melkopal.

En fin Kløft bølger i din Halses Midte,
Den antyder en større, der sænker sig
Mellem din Barns Hvælvinger .

Dine Arme ere to sneehvide Vandslanger.
Tvillinger, der svømmer efter samme Moder.

Letbøielige ere dine Fingre; hvo vilde trykke dem
Uden med Elskovs milde Tryk?
Og dog saae jeg dem saare hverandre i Vrede.

Jeg vidste hvorfor, og min Siæl forfriskedes,
Ligg en Nellik' i Nattens Dug,
Thi den hele Aften havde jeg ikke talt med dig.

Jeg havde ikke talt med dig, thi jeg var syg i Hiertet,
Dødssyg af mine Tvivl.

Da mælte din Haand med et Vredestegn,
Elskov lyste fra dine Fingre, og min Sygdom svandt.

